
Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA O UZAJAMNOJ
PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, srpanj 2012.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći izručenju, sadržana je u odredbi članka 140. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Obzirom na specifičnu političku situaciju te činjenicu da Republika Kosovo ne može postati strankom relevantnih konvencija Vijeća Europe koje reguliraju pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, između Republike Hrvatske i Republike Kosova nije postojala pravna osnova za postupanje po zamolbama za međunarodnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima, osim uzajamnosti.

U okviru nastojanja za unaprjeđenjem međusobne suradnje u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu uske međusobne suradnje država u toj borbi, kao i činjenicu da Republika Kosovo zbog svoje specifične političke situacije ne može postati strankom relevantnih konvencija Vijeća Europe koje uređuju pravosudnu suradnju i pružanje uzajamne pravne pomoći, zaključeno je da postoji potreba za sklapanjem ugovora koji će urediti ove odnose između Republike Hrvatske i Republike Kosova, pri čemu je temelj izrada ugovora koji uređuje pružanje uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima.

Tekst Ugovora je izrađen uzimajući u obzir odredbe Konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine (Narodne novine - međunarodni ugovori, broj 4/99), kao i Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 8. studenoga 2001. godine (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 1/2007), kojih je Republika Hrvatska stranka.

Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima potpisan je dana 11. svibnja 2012. godine u Prištini, te se, u skladu sa svojim odredbama, privremeno primjenjuje od datuma njegova potpisivanja.

Sklapanjem predmetnog Ugovora stvoren je u odnosima Republike Hrvatske i Republike Kosova potreban međunarodnopravni okvir za omogućavanje pružanja svih oblika tzv. „male“ međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima.

III OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima uređuju se sva bitna pitanja vezana za postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, i to: dostava akata sudskih i drugih nadležnih tijela u vezi kaznenih postupaka koji se vode u strankama, postupanje po zamolbama za izvođenje dokaza, način komunikacije između nadležnih tijela stranaka u provedbi Ugovora, preuzimanje kaznenog progona, ispitivanje svjedoka i vještaka putem konferencijske video-veze, razmjena podataka iz kaznenih evidencija, pitanje troškova i razmjene obavijesti o pravu.

Pravosudna tijela Republike Hrvatske i Republike Kosova, uključujući i ministarstva nadležna za poslove pravosuđa, nastoje se što učinkovitije suprotstaviti porastu kriminaliteta i njegovom transnacionalnom širenju. Stoga je jedan od preduvjeta za učinkovito suzbijanje transnacionalnog organiziranog kriminala bilo uspostavljanje suradnje Republike Hrvatske i Republike Kosova koja je sklapanjem predmetnog Ugovora bitno unaprijeđena.

IV OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. st.1. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom da je Republika Kosovo već okončala svoj unutarnji postupak i o tome obavijestila Republiku Hrvatsku diplomatskim putem, ocjenjuje se da postoji interes da i Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji postupak i o tome obavijesti Republiku Kosovo, kako bi Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, formalno-pravno stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**VI KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA O UZAJAMNOJ PRAVNOJ
POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, potpisan u Prištini, dana 11. svibnja 2012. godine, u izvorniku na hrvatskom, albanskom, srpskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE KOSOVA
O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA**

Republika Hrvatska i Republika Kosovo, dalje u tekstu „stranke“,

u svom nastojanju za daljnjim razvijanjem i jačanjem bilateralnih odnosa u području uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima između dviju zemalja,

uzimajući u obzir postojeće prijateljstvo i suradnju između dviju zemalja i njihovu spremnost da aktivno sudjeluju u procesima suradnje u Europi,

sporazumjele su se kako slijedi:

**POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE**

Članak 1.

Područje uzajamne pravne pomoći

- (1) Stranke se obvezuju pružati jedna drugoj, u skladu s ovim Ugovorom, najširi opseg uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima u odnosu na kaznena djela čije kažnjavanje, u vrijeme zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć, spada u nadležnost pravosudnih tijela stranke moliteljice.

- (2) Pravosudna tijela svake stranke pružaju uzajamnu pravnu pomoć, u skladu s ovim Ugovorom, i drugim tijelima koja su, prema pravu druge stranke, nadležna za stvari navedene u stavku (1) ovoga članka.
- (3) Ovaj Ugovor ne primjenjuje se na uhićenja, izvršenje presuda ili na kaznena djela prema vojnim zakonima koja nisu kaznena djela prema općem kaznenom pravu.

Članak 2.

Put i jezik komunikacije

- (1) Stranke podnose zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć putem svojih nadležnih tijela:
 - a) za Republiku Hrvatsku: putem Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske;
 - b) za Republiku Kosovo: putem Ministarstva pravosuđa Republike Kosova.
- (2) Zamolba za uzajamnu pravnu pomoć i prateća dokumentacija dostavljaju se u izvorniku ili se daje njihova ovjerena preslika.
- (3) Zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć podnose se na hrvatskom ili engleskom jeziku Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske, a na albanskom, srpskom ili engleskom jeziku Ministarstvu pravosuđa Republike Kosova.
- (4) U hitnim slučajevima zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć mogu se dostavljati putem Međunarodne organizacije kriminalističkih policija (Interpol). Preslika takve zamolbe istodobno se dostavlja ministarstvu pravosuđa zamoljene stranke.
- (5) Odredbe stavka (1) ovoga članka ne isključuju komunikaciju diplomatskim putem, ukoliko je to potrebno.

Članak 3.

Zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć

- (1) Zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć sastavljene u skladu s ovim Ugovorom izdaje pravosudno tijelo ili drugo nadležno tijelo stranke moliteljice i upućuje ih pravosudnom tijelu ili drugom nadležnom tijelu zamoljene stranke.
- (2) Zamolbe za uzajamnu pravu pomoć naznačuju kako slijedi:
 - a) tijelo koje upućuje zamolbu;
 - b) predmet i razloge zamolbe;
 - c) ukoliko je moguće, identitet i državljanstvo okrivljenika i/ili osobe u pitanju;
 - d) ukoliko je to potrebno, ime i adresu osobe kojoj treba izvršiti dostavu;
 - e) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju kaznenog djela zbog kojeg se vodi kazneni postupak;
 - f) ukoliko je to potrebno, pitanja koja trebaju biti postavljena osobama čije se ispitivanje traži.
- (3) Zamoljena stranka može zatražiti dostavu dodatnih podataka i dokumentacije ako to smatra potrebnim za izvršenje zamolbe.

- (4) Zamolba i prateća dokumentacija moraju biti potpisani i ovjereni pečatom nadležnog tijela stranke moliteljice. Daljnja ovjera neće se tražiti.

Članak 4. **Odbijanje uzajamne pravne pomoći**

- (1) Zamoljena stranka može odbiti zamolbu za uzajamnu pravnu pomoć ako smatra da bi izvršenje moglo dovesti do narušavanja njezinog suvereniteta, sigurnosti, javnog poretka ili drugih njezinih bitnih interesa.
- (2) Zamoljena stranka odbit će zamolbu za uzajamnu pravnu pomoć ako se odnosi na:
- a) djelo koje prema pravu zamoljene stranke nije kazneno djelo;
 - b) kazneno djelo koje zamoljena stranka smatra političkim kaznenim djelom ili kaznenim djelom povezanim s političkim kaznenim djelom.
- (3) Za potrebe ovoga Ugovora, sljedeća kaznena djela neće se smatrati političkim kaznenim djelima ili kaznenim djelima povezanim s političkim kaznenim djelom:
- a) ubojstvo ili pokušaj ubojstva šefa države ili člana njegove obitelji;
 - b) zločini protiv čovječnosti određeni u Konvenciji o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, usvojenoj 9. prosinca 1948. od strane Opće skupštine Ujedinjenih naroda;
 - c) kršenja određena u članku 50. Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. kolovoza 1949., članku 51. Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika, bolesnika i brodolomaca oružanih snaga na moru od 12. kolovoza 1949., članku 130. Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949., te članku 147. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.;
 - d) bilo koja usporediva kršenja običaja rata koji su na snazi u trenutku stupanja ovoga Ugovora na snagu;
 - e) kazneno djelo obuhvaćeno Konvencijom o suzbijanju nezakonite otmice zrakoplova, sastavljenom u Haagu 16. prosinca 1970.;
 - f) kazneno djelo obuhvaćeno Konvencijom o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv sigurnosti civilnog zrakoplovstva, sastavljenom u Montrealu 23. rujna 1971.;
 - g) teško kazneno djelo koje uključuje napad na život, fizički integritet ili slobodu međunarodno zaštićenih osoba, uključujući diplomatske agente;
 - h) kazneno djelo koje uključuje otmicu, uzimanje talaca ili teško protupravno oduzimanje slobode;
 - i) kazneno djelo koje uključuje uporabu bombe, granate, rakete, automatskog vatrenog oružja, pisma bombe ili paketa bombe ako takva uporaba dovodi osobe u opasnost.
- (4) Međutim, pored kaznenih djela iz stavka (3) ovoga članka, sljedeća kaznena djela neće se smatrati političkim kaznenim djelima ili kaznenim djelima povezanim s političkim kaznenim djelom:
- a) teško kazneno djelo koje uključuje čin nasilja protiv života, fizičkog integriteta ili slobode osobe;
 - b) teško kazneno djelo koje uključuje čin protiv imovine kojim je uzrokovana opća opasnost za osobe.

Članak 5. Izvršenje zamolbe

- (1) Zamoljena stranka izvršava zamolbu za uzajamnu pravnu pomoć u skladu s postupkom i na način predviđen svojim pravom.
- (2) Zamoljena stranka može, na zahtjev, prilikom izvršenja zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć primijeniti posebni postupak koji traži stranka moliteljica, u mjeri u kojoj je takav postupak u skladu s njenim pravom.
- (3) Službene osobe stranke moliteljice i druge zainteresirane osobe ili njihovi zastupnici mogu prisustvovati kao promatrači pri izvršenju zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć, ako se zamoljena stranka s time suglasi.
- (4) U tu svrhu i na izričiti zahtjev stranke moliteljice, zamoljena stranka propisno je obavještava o datumu i mjestu izvršenja zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć.
- (5) Zahtjevi za prisustvo takvih službenih osoba ili zainteresiranih osoba neće se odbiti ako bi to prisustvo moglo učiniti izvršenje zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć takvim da bolje odgovara potrebama stranke moliteljice, slijedom čega bi se izbjegla potreba za dopunom zamolbâ za uzajamnu pravnu pomoć.
- (6) Ako zamoljena stranka utvrdi da se zamolbi za uzajamnu pravnu pomoć ne može udovoljiti, o tome odmah obavještava stranku moliteljicu i navodi razloge za to. Izvornik zamolbe i prateća dokumentacija bez odgode se vraćaju stranci moliteljici.
- (7) Nakon izvršenja zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć, zamoljena stranka dostavlja ovjerene preslike traženih spisa ili dokumentacije, osim ako stranka moliteljica izričito zatraži dostavu izvornika.

Članak 6. Zapljena i predaja predmeta

- (1) Zamolba za zapljenu i predaju predmeta mora biti popraćena odlukom nadležnog pravosudnog tijela stranke moliteljice kojom se nalaže zapljena tih predmeta.
- (2) Zamoljena stranka može odgoditi predaju bilo koje zatražene imovine, spisa ili dokumentacije, ako su navedena imovina, spisi ili dokumentacija potrebni u svrhu njezinog kaznenog postupka koji je u tijeku.
- (3) Imovina, izvornici spisa ili dokumentacije, predani stranci moliteljici prilikom izvršenja zamolbâ za uzajamnu pravnu pomoć, vraćaju se zamoljenoj stranci što je prije moguće, osim ako se zamoljena stranka odrekla prava na njihov povrat.
- (4) Stavci (1) do (3) ovoga članka ne dovode u pitanje bilo koje zakonite interese zainteresiranih osoba, uključujući i trećih osoba u dobroj vjeri, u odnosu na zaplijenjene i predane predmete.

POGLAVLJE II. DOSTAVA POZIVA I SUDSKE DOKUMENTACIJE, PRISUTNOST SVJEDOKA, VJEŠTAKA I OKRIVLJENIKA

Članak 7.

Dostavljanje postupovnih akata

- (1) Dostava se dokazuje potvrdom o primitku koju je datirala i potpisala osoba kojoj je izvršena dostava ili izjavom zamoljene stranke da je dostava izvršena uz naznaku oblika i datuma takve dostave. Jedan od ovih dokumenata dostavit će se bez odgode stranci moliteljici.
- (2) Zamolbe za dostavom poziva okrivljeniku moraju biti dostavljene ministarstvu pravosuđa zamoljene stranke najkasnije 45 dana prije datuma određenog za dolazak okrivljenika na državno područje stranke moliteljice.
- (3) Poziv ne smije sadržavati prijetnju prisilnim mjerama koje se primjenjuju ako se propisno pozvani svjedok ili vještak ne odazove pozivu. Poziv koji sadrži prijetnju prisilnim mjerama će se uručiti, ali svjedok ili vještak koji se ne odazove ne može zbog toga biti kažnjen ili podvrgnut bilo kakvoj prisilnoj mjeri na državnom području zamoljene stranke.
- (4) Ako stranka moliteljica smatra da je iznimno potrebna osobna prisutnost svjedoka ili vještaka pred njezinim pravosudnim tijelima, to naznačuje u svojoj zamolbi za dostavom poziva, a zamoljena stranka poziva svjedoka ili vještaka da se odazove. Zamoljena stranka obavještava stranku moliteljicu o odgovoru svjedoka ili vještaka.

Članak 8.

Naknade i troškovi

- (1) Svjedok ili vještak koji je pozvan u skladu s člankom 7. ovoga Ugovora, i koji se odazove, ima pravo na naknadu troškova koje snosi stranka moliteljica, u skladu sa svojim pravom.
- (2) U zamolbi ili pozivu naznačuju se približni putni troškovi i troškovi boravka koji se nadoknađuju.

Članak 9.

Jamstva osobne slobode

- (1) Svjedok ili vještak, neovisno o njegovom državljanstvu, koji se odazove pozivu stranke moliteljice ne može na njezinom državnom području biti kazneno gonjen, pritvoren ili podvrgnut bilo kakvom drugom ograničenju osobne slobode za djela počinjena ili osude izrečene prije nego je napustio državno područje zamoljene stranke.
- (2) Osoba, neovisno o njezinom državljanstvu, koja je pozvana pred pravosudna tijela stranke moliteljice da kao okrivljenik odgovara za djela koja joj se stavljaju na teret, ne može na njezinom državnom području biti kazneno gonjena, pritvorena ili podvrgnuta bilo kakvom drugom ograničenju osobne slobode za djela počinjena ili osude izrečene prije nego je napustila državno područje zamoljene stranke, a koja nisu navedena u pozivu.
- (3) Jamstva predviđena u ovom članku prestaju:
 - a) ako se svjedok, vještak ili okrivljenik zadržao na državnom području stranke moliteljice dulje od petnaest dana nakon što njezina pravosudna tijela više ne traže njegovu prisutnost, iako je imao mogućnost napustiti njezino državno područje;
 - b) ako se svjedok, vještak ili okrivljenik, nakon što je napustio stranku moliteljicu, dobrovoljno vrati na njezino državno područje.

Članak 10.
Privremena predaja osoba kojima je oduzeta sloboda

- (1) Ako bilo koja stranka pozove kao svjedoka ili radi suočenja osobu kojoj je druga stranka oduzela slobodu, osoba kojoj je oduzeta sloboda se, uz njezinu suglasnost, privremeno predaje stranci moliteljici, pod uvjetom da bude vraćena u roku koji odredi zamoljena stranka.
- (2) Predaja osobe kojoj je oduzeta sloboda se može odbiti ako:
 - a) bi uslijed predaje moglo doći do produljenja trajanja oduzimanja slobode, ili
 - b) postoje drugi važni razlozi protiv njene predaje stranci moliteljici.
- (3) Predaja osobe kojoj je oduzeta sloboda se može odgoditi ako je njezina prisutnost potrebna u kaznenom postupku koji je u tijeku na državnom području zamoljene stranke.
- (4) U slučaju privremene predaje osobe kojoj je oduzeta sloboda iz treće države jednoj od stranaka, preko državnog područja druge stranke, ta stranka, u skladu s ovim Ugovorom, odobrava njezin tranzit preko svog državnog područja pod uvjetom da osoba kojoj je oduzeta sloboda nije njezin državljanin.
- (5) Predanoj osobi sloboda ostaje oduzeta na državnom području stranke moliteljice i, prema potrebi na državnom području stranke preko čijeg državnog područja je odobren tranzit, osim ako stranka od koje je zatražena predaja podnese zahtjev za njezino puštanje na slobodu.
- (6) Kada se ostvari svrha navedena u stavku (1) ovoga članka stranka moliteljica odmah vraća predanu osobu zamoljenoj stranci osim ako ta stranka ne podnese zahtjev za njezino puštanje na slobodu. Predana osoba ima prava navedena u članku 9. ovoga Ugovora.

Članak 11.
Ispitivanje putem konferencijske video-veze

- (1) Ako osoba koja se nalazi na državnom području jedne stranke treba biti ispitana kao svjedok ili vještak od strane pravosudnih tijela druge stranke, ta stranka može, kada nije poželjno niti moguće da osoba koju treba ispitati osobno dođe na njezino državno područje, zatražiti da se ispitivanje održi putem konferencijske video-veze, kako je predviđeno u stavcima (2) do (7) ovoga članka.
- (2) Zamoljena stranka pristaje na ispitivanje putem konferencijske video-veze pod uvjetom da raspolaže tehničkim sredstvima za obavljanje ispitivanja. Ako zamoljena stranka nema pristup tehničkim sredstvima za konferencijsku video-vezu, takva joj sredstva može osigurati stranka moliteljica uzajamnim dogovorom.
- (3) Zamolbe za ispitivanje putem konferencijske video-veze sadržavaju, uz podatke iz članka 3. ovoga Ugovora:
 - a) razlog zbog kojega nije poželjan ili moguć osobni dolazak svjedoka ili vještaka;
 - b) naziv pravosudnog tijela i imena osoba koje će voditi ispitivanje.

- (4) Pravosudno tijelo zamoljene stranke poziva osobu iz stavka (1) ovoga članka u skladu s postupkom utvrđenim njezinim pravom.
- (5) U pogledu ispitivanja putem konferencijske video-veze primjenjuju se sljedeća pravila:
- a) pravosudno tijelo zamoljene stranke prisutno je tijekom ispitivanja, ako je potrebno uz tumača, i odgovorno je za identificiranje osobe koju treba ispitati te za poštivanje temeljnih načela prava zamoljene stranke. Ako pravosudno tijelo zamoljene stranke smatra da se tijekom ispitivanja krše temeljna načela prava zamoljene stranke, odmah će poduzeti potrebne mjere kako bi se osiguralo da se ispitivanje nastavi u skladu s navedenim načelima;
 - b) mjere za zaštitu osobe koju treba ispitati dogovaraju se, ako je potrebno, između nadležnih tijela stranke moliteljice i zamoljene stranke;
 - c) ispitivanje se provodi pod vodstvom pravosudnog tijela stranke moliteljice sukladno njezinom pravu;
 - d) na zahtjev stranke moliteljice ili osobe koju treba ispitati, zamoljena stranka osigurava da osoba koju treba ispitati dobije tumača, ako je to potrebno;
 - e) osoba koju treba ispitati može se pozvati na pravo da ne iskazuje u skladu s pravom zamoljene stranke ili stranke moliteljice.
- (6) Ne dovodeći u pitanje mjere dogovorene radi zaštite osoba, pravosudno tijelo zamoljene stranke po završetku ispitivanja, sastavlja zapisnik u kojem navodi:
- a) datum i mjesto ispitivanja;
 - b) identitet ispitane osobe;
 - c) identitet i dužnosti svih ostalih osoba koje su u zamoljenoj stranci sudjelovale u ispitivanju;
 - d) bilo koje dane prisege; i
 - e) tehničke uvjete pod kojima je ispitivanje provedeno.
- (7) Svaka stranka poduzima potrebne mjere kako bi osigurala, ako svjedoci ili vještaci koji se ispituju na njezinom državnom području u skladu s ovim člankom, a odbiju iskazivati, iako su obvezni iskazivati ili ne daju istinit iskaz, da se primjeni njezino domaće pravo na isti način kao da se ispitivanje provodi u domaćem kaznenom postupku.

POGLAVLJE III. PREUZIMANJE KAZNENOG POSTUPKA

Članak 12. Uvjeti za preuzimanje kaznenog postupka

- (1) Ako državljanin jedne stranke ili osoba koja prebiva na njenom državnom području počini na državnom području druge stranke kazneno djelo kažnjivo prema pravu obiju stranaka, stranka na čijem je državnom području kazneno djelo počinjeno može zamoliti drugu stranku da preuzme kazneni postupak.
- (2) Nadležno pravosudno tijelo zamoljene stranke provodi kazneni postupak u skladu sa svojim pravom.

Članak 13.

Zamolbe za preuzimanje kaznenog postupka

- (1) Zamolbe za preuzimanje kaznenog postupka moraju sadržavati činjenični opis kaznenog djela i podatke o okrivljeniku, njegovom državljanstvu i adresi prebivališta.
- (2) Zamolbama iz stavka (1) ovoga članka treba priložiti:
 - a) izvornik ili ovjereni prijepis spisa;
 - b) izvod iz odredaba kaznenog zakona koje su primjenjive u toj kaznenoj stvari.

Članak 14.

Progon u stranci moliteljici

Ako je stranka moliteljica zatražila preuzimanje kaznenog postupka ne može više okrivljenika goniti zbog kaznenog djela u odnosu na koje je zatraženo preuzimanje kaznenog postupka. Međutim, stranka moliteljica zadržava svoje pravo poduzeti sve korake u svrhu progona sve dok:

- a) nadležno pravosudno tijelo zamoljene stranke konačno ne obustavi kazneni postupak zbog toga što nema dokaza da je okrivljenik počinio kazneno djelo ili zato što djelo koje se okrivljeniku stavlja na teret nije kazneno djelo;
- b) okrivljenik ne bude pravomoćno oslobođen u zamoljenoj stranci;
- c) odluka suda koja je donesena u zamoljenoj stranci ne bude izvršena ili njezino izvršenje ne bude više moguće temeljem zakona ili akta o pomilovanju ili oprostima ili zbog nastupa zastare sukladno pravu zamoljene stranke.

Članak 15.

Obveza obavještanja

Zamoljena stranka obavještava stranku moliteljicu o ishodu kaznenog postupka pokrenutog na zamolbu za preuzimanje kaznenog postupka te dostavlja pravomoćnu odluku ili njenu ovjerenu presliku.

POGLAVLJE IV.

OSTALE ODREDBE

Članak 16.

Podaci iz kaznenih evidencija

Svaka stranka dostavlja podatke iz kaznenih evidencija na zahtjev pravosudnih tijela druge stranke, u istom opsegu kao u slučaju kada zahtjev podnesu njezina vlastita pravosudna tijela.

Članak 17.

Razmjena podataka iz kaznenih evidencija

- (1) Stranke razmjenjuju podatke iz kaznenih evidencija koji se odnose na državljane druge stranke.
- (2) Podaci se razmjenjuju svakih šest mjeseci između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Republike Kosova.
- (3) Stranka koja je obavijestila drugu stranku o podacima iz stavka (1) ovoga članka, na njezin zahtjev dostavlja joj presude ili njihove ovjerene preslike, kao i podatke o sankcijama, kako bi ta stranka procijenila treba li poduzeti kakve mjere na temelju njezinog prava.

Članak 18. Povjerljivost

Stranka moliteljica može zatražiti da zamoljena stranka drži povjerljivom činjenicu podnošenja zamolbe kao i njezin sadržaj, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje zamolbe. Ako zamoljena stranka ne može udovoljiti zahtjevu povjerljivosti, ona o tome bez odgode obavještava stranku moliteljicu.

Članak 19. Zaštita osobnih podataka

- (1) Stranka kojoj je druga stranka dostavila osobne podatke kao posljedicu izvršenja zamolbe podnesene u skladu s ovim Ugovorom, može ih koristiti samo:
 - a) za potrebe kaznenog postupka na koji se primjenjuje ovaj Ugovor;
 - b) za druge sudske ili upravne postupke koji su izravno povezani s kaznenim postupkom iz podstavka a);
 - c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti.
- (2) U slučaju kada bi zamoljena stranka mogla odbiti dostavu osobnih podataka ili bi mogla ograničiti njihovo korištenje, stranka moliteljica ne može koristiti dostavljene podatke u svrhe određene u stavku (1) ovoga članka bez prethodnog pristanka zamoljene stranke.
- (3) Takvi se podaci ipak mogu koristiti u bilo koju drugu svrhu ako je zamoljena stranka za to dala prethodni pristanak.
- (4) Svaka stranka može odbiti dostaviti osobne podatke prikupljene kao posljedicu izvršenja zamolbe podnesene u skladu s ovim Ugovorom ako:
 - a) su ti podaci zaštićeni prema njezinom pravu; i
 - b) stranka kojoj bi ti podaci trebali biti dostavljeni ne predviđa zaštitu pojedinaca u pogledu automatizirane obrade osobnih podataka u mjeri koja je propisana mjerodavnim međunarodnim ugovorima, osim ako se ta stranka obveže da će osigurati onakvu zaštitu osobnih podataka kakvu zatraži druga stranka.
- (5) Stranka koja dostavlja osobne podatke prikupljene kao posljedicu izvršenja zamolbe podnesene u skladu s ovim Ugovorom može zatražiti od druge stranke da pruži informacije o korištenju tih podataka.

Članak 20.
Troškovi uzajamne pravne pomoći

- (1) Svaka stranka snosi troškove izvršenja zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć koji su nastali na njezinom državnom području, osim sljedećih troškova koje nadoknađuje stranka moliteljica:
 - a) nagrade vještaku i troškove vještačenja nastale na državnom području zamoljene stranke;
 - b) troškove privremene predaje osobe kojoj je oduzeta sloboda, obavljene u skladu s člankom 10. ovoga Ugovora;
 - c) troškove uspostave i održavanja video-konferencijske veze u zamoljenoj državi, naknade za tumače te troškove svjedoka koje je snosila zamoljena stranka u skladu sa svojim pravom, osim ako se stranke ne dogovore drugačije.
- (2) Zamoljena stranka obavještava stranku moliteljicu o iznosu troškova iz stavka (1) ovoga članka.
- (3) Vještačenje se može uvjetovati polaganjem predujma kod nadležnog pravosudnog tijela zamoljene stranke.
- (4) Ne dovodeći u pitanje naknadu troškova iz stavka (1) ovoga članka, stranke se međusobno savjetuju u cilju postizanja dogovora radi plaćanja bilo kojih značajnih ili izvanrednih troškova nastalih prilikom izvršenja zamolbe.

Članak 21.
Obavijesti o pravu

Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstvo pravosuđa Republike Kosova na zamolbu dostavljaju jedno drugom tekst pravnih propisa koji su na snazi ili su bili na snazi na državnom području stranaka, kao i obavijesti o određenim pravnim pitanjima.

POGLAVLJE V.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.
Rješavanje sporova

Svaki spor o tumačenju ili primjeni ovoga Ugovora stranke rješavaju diplomatskim putem.

Članak 23.
Stupanje na snagu, trajanje i prestanak

- (1) Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti kojom stranke obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.
- (2) Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme. Svaka stranka može okončati ovaj Ugovor u svako doba, pisanom obaviješću drugoj stranci, diplomatskim putem, šest

mjeseci unaprijed.

(3) Ovaj Ugovor privremeno se primjenjuje od datuma njegovog potpisivanja.

Sastavljeno u Prištini dana 11. svibnja 2012. godine u dva izvornika, svaki na hrvatskom, albanskom, srpskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Orsat Miljenić, v.r.

ministar pravosuđa

ZA REPUBLIKU KOSOVO

Hajredin Kuçi, v.r.

**zamjenik premijera i
ministar pravosuđa**

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa:

Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Boris Šprem, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Zakona propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, potpisan u Prištini, dana 11. svibnja 2011. godine, u izvorniku na hrvatskom, albanskom, srpskom i engleskom jeziku jeziku.

Članak 2. Zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Zakona utvrđuje se središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu provedba Zakona.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje Zakona na snagu.